



Eugen Teodorescu

*Dr. Luminița GIURGIU*

## LOCOTENENT-COLONEL EUGEN TEODORESCU - SCHIȚĂ DE PORTRET

---

Personalitatea generalului Paul Teodorescu poate fi întregită și prin prezentarea carierei militare a unuia dintre frații săi – Eugen. S-a născut la 24 decembrie 1899, în localitatea Râmnicu Sărat, în familia Antonetei (născută Stursa) și a lui Gheorghe Teodorescu, alături de Gheorghe (și el ofițer), Pavel (Paul), Virginia și Maria.

La 1 august 1926, s-a căsătorit cu Elisabeta Könisdörfer, de profesie cofetar. Au avut doi copii: Mircea (n. 15 martie 1928, Arad; medic veterinar) și Paul (n. 1934, Arad).

## STUDII CIVILE

A absolvit patru clase primare în Bacău (1905-1909) și Liceul Teoretic din Iași (1909-1916). După anul 1944, a urmat Cursul de planificare (Arad, 1 octombrie 1949-15 ianuarie 1950), Cursul de contabilitate (Arad, 15 ianuarie -1 mai 1950) și Cursul de perfecționare contabilă (Arad, 12 februarie-28 februarie 1951).

## STUDII MILITARE

A absolvit Școala Militară de Artilerie (Iași, 1 iulie 1916-1 iunie 1917), Școala de Perfecționare a Artileriei (29 aprilie 1917-12 ianuarie 1918), Școala Specială de Artilerie (Timișoara, 1 noiembrie 1922-16 ianuarie 1923), Școala de Tragere a Artileriei (Dadilov, câte o lună în 1931 și 1934), Cursul de Pregătire Ofițeri Superioari (1 iulie-16 noiembrie 1934) și Școala de Ofițeri Superioari (Sibiu, șase luni, 1937).

Bun cunoscător al limbilor germană și franceză („scris, citit”).

## CAMPANII

1917-1920 –cu Regimentul 1 Artilerie Călărească, comandant de secție, la Mărășești, Oituz (rănit la stomac) și la Tisa.

1941 – 19 septembrie-10 octombrie, cu Regimentul 1 Artilerie Călărească, în regiunea Odessa.

## CARIERĂ MILITARĂ

1 aprilie 1917 – sublocotenent (Înaltul Decret nr. 670), Regimentul 1 Artilerie Călărească Timișoara;

1 aprilie 1918 – trecut pe picior de pace;

28 octombrie 1919 – locotenent (Înaltul Decret nr. 118);

1 iulie 1920 – detașat timp de 6

luni pentru stagiul de încercare „în arma marinei”;

1 aprilie 1921 – trecut pe picior de pace;

1 aprilie 1922 – Comandamentul Teritorial al Basarabiei;

28 septembrie 1926 – căpitan (Înaltul Decret nr. 3218);

1 noiembrie 1926 – Regimentul 31 Artilerie Cluj;

1 aprilie 1928 – Divizionul 7 Artilerie Călărească;

24 ianuarie 1937 – maior (Înaltul Decret nr. 3210) – ajutorul comandantului;

29 iunie 1940 – mobilizat la Divizionul 1 Artilerie Călărească Timișoara (Înaltul Decret nr. 2135);

6 septembrie 1940 – a depus Jurământul de Credință Regelui Mihai I;

5 noiembrie 1940 – demobilizat;

25 februarie 1941 – rectificarea vechimii în gradul de maior de la 31 octombrie 1936;

10 mai 1941 – locotenent-colonel (Înaltul Decret nr. 1360);

22 iunie 1941 – mobilizat cu Regimentul 1 Artilerie Călărească - Zona Interioară (Înaltul Decret nr. 1798);

30 iulie 1941 – trecut de la Partea Sedentară la Armata de Operațiuni;

9 august 1941 – trecut la Partea Sedentară - Zona Interioară;

12 septembrie 1941 – trecut la Armata de Operațiuni;

10 octombrie 1941 – trecut la Partea Sedentară - Zona Interioară;

4 noiembrie 1941 – repartizat pentru mobilizare la Regimentul 6 Artilerie Grea Timișoara;

14 iulie 1942 – anulată repartitia și plecat pe front cu Regimentul 1 Artilerie Călărească P.A.;

20 iulie 1942 – anulată plecarea pe front; înscris definitiv în controalele regimentului și numit în funcția de ajutor de comandant;

31 octombrie 1943 – demisionat din armată (Înaltul Decret nr. 3044

din 18 octombrie), „pentru motivul că este căsătorit cu o maghiară și avea neplăceri în cariera de ofițer” și trecut în poziția de rezervă ca ofițer al Regimentului 6 Artilerie Grea;

1 ianuarie 1944 – concentrat; comandant militar al Întreprinderii „Elba” cu sucursala la Timișoara;

20 martie 1944 – rectificată vechimea în grad de la 31 octombrie 1940;

30 ianuarie 1958 – trecut în retragere.

## DECORAȚII

Ordinul „Coroana României” clasa a V-a în grad de cavaler (Înaltul Decret nr. 1327/1917, „pentru luptele de la Oituz”), Ordinul „Steaua României” clasa a V-a cu spade și panglică de Virtute Militară (Înaltul Decret nr. 24021/1942 „pentru organizarea apărării Dealului Plinca, regiunea Odessa”) și citat prin Ordinul de Zi nr. 419/1942 „pentru muncă, râvnă și pricepere excepțională în gospodărie și administrație”.

## DUPĂ 23 AUGUST 1944

Membru al Cooperativei de Producție „Unirea” Arad, cu „avearea” de „4 iug[ăre] vie”; contabil la Cooperativa „Unirea” (1950-1951), la Baza de Aprovizionare Arad (1954-1955) și contabil-casier la Serviciul Aprovizionare Arad (1955)<sup>1</sup>.

Cariera militară relativ scurtă (de numai 27 de ani) a fost marcată de participarea la cele două mari conflagrații mondiale. La aceste două momente am ales să ne oprim.

## PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

Întâia „Foaie calificativă”, nedatată, poartă antetul Diviziei 1 Cavalerie, fiind semnată de

generalul Mihail Schina<sup>2</sup>:

„Sublocotenentul Teodorescu Eugen în grad de la... cunoaște și aplică bine regulamentele armeei. Îndeplinește funcția de comandant de secție și observator. Curajos și viteaz. lubește omul și calul, de care se îngrijește mult. Bun camarad. Îl caracterizez cu: «Merită a înainta»<sup>3</sup>.

Suntem în plin război. Comandantul Divizionului 1 Artilerie Călărească, maiorul P. Dobrotescu, notează pentru perioada 1 iunie 1917-1 aprilie 1918:

„Sănătos, rezistent și cu aptitudini pentru călărie. Ofițer care cunoaște regulamentele armeei și le aplică bine. A absolvit în bune condițiuni cursurile Școlii de Tragere a Artileriei. Arată multă tragere de inimă la toate însărcinările ce i se dau și de care caută a se achita în mod desăvârșit.

Bun camarad și cu calități sufletești superioare, puțin însă cam impulsiv.

A luat parte cu Bateria 2, ca [sic!] comandant de secție și observator înaintat al bateriei în luptele de la Oituz, din a doua parte a campaniei, unde a dat probă de frumoase calități ostășești, achitându-se de ambele însărcinări în mod desăvârșit.

Pentru curajul și devotamentul ce a arătat în aceste lupte a fost decorat cu Ordinul «Coroana României» cl. a V-a în grad de cavalier.

A mai luat parte la luptele din Basarabia ca [sic!] comandant al unei secții montate pe platformă, însărcinare de care s-a achitat în mod conștiincios, concurând la atacul de la Râmnița.

Ofițer cu multă energie și pentru îndeplinirea serviciului nu are nevoie a fi stimulat.

Bun instructor, cu mult tact și pricepere; îi place a se îngriji de aproape de om și de cal.

Element căruia i se poate încredința oricând orice serviciu, fiind sigur că va da bune rezultate și, dacă va continua pe această cale, va fi un element de viitor, care merită a înainta”.

La rubrica „Notele șefilor ierarhici superiori” au consemnat:

- comandantul Regimentului Artilerie Călărească: „Un prea bun ofițer de artilerie. Mențin notele comandantului de divizion” și

- comandantul Diviziei 1 Cavalerie, generalul Mihail Schina: „Mă unesc la toate aprecierile elogiatoare ale comandantului de divizion, calități ce le-a dovedit în tot cursul operațiunilor că le posedă pe deplin. Modul cum servește și însușirile sale, îi dă dreptul a aspira la o carieră frumoasă. Merită a înainta”<sup>4</sup>.

Maiorul Bugeanu, noul comandant al Divizionului 1 Artilerie Călărească, a consemnat la 31 octombrie 1918:

„Ofițer sănătos, inteligent, hotărât, muncitor a făcut adesea apel, cu folos, la propria sa inițiativă. Încalcă bine. Cunoaște regulamentele armeei și are cunoștințele ce se cer unui ofițer de artilerie.

Disciplinat și de caracter.

Ca ofițer subaltern în Bateria 2 a dat tot concursul său comandantului de baterie și a îndeplinit conștiincios serviciul, arătând multă stăruință pentru asigurarea disciplinei și dragoste pentru îngrijirea oamenilor și cailor.

Este un bun instructor.

Dacă va continua tot astfel, va deveni un excelent ofițer; merită a înainta”<sup>5</sup>.

În „Foaia calificativă” pentru intervalul 1 noiembrie 1918-31 martie 1919, același comandant a notat: „Se prezintă bine, este rezistent, are aptitudini la călărie.

Ofițer inteligent, muncitor, hotărât, energetic se poate conta pe el pentru orice însărcinare.

Temperament cam impulsiv<sup>6</sup>.

Este disciplinat, bun camarad, autoritar, sever în serviciu.

Este comandantul unei secții din Bateria 2. A luat parte la luptele contra bolșevicilor, la început la Secureni – Naslavcea de la 9 la 12 ianuarie și apoi la KîșlaZilena la 15 ianuarie, unde am avut ocazia să constat că s-a purtat în mod demn, cu mult curaj și prin focul secției sale a ajutat foarte mult înaintarea infanteriei.

Ofițer foarte conștiincios în serviciu, se îngrijește de aproape de om și de cal.

Secția sa se prezintă bine și este instruită.

Este un ofițer foarte bun, merită a înainta”.

La rubrica „Notele șefilor ierarhici superiori” au consemnat:

- comandantul Regimentului Artilerie Călărească: „Mențin notele bune, merită a înainta” și

- comandantul Diviziei 1 Cavalerie, generalul Mihail Schina: „Continuă a fi un prea bun ofițer. Regret greșeala în care a căzut, datorită tinereții și vioiciunii temperamentului său. Sper și sunt sigur că în viață se va stăpâni, înfrânându-se, că superioritatea omului asupra individului se manifestă ferm, rațiune calmă, iar nu prin violență.

Mențin propunerea de înaintare pentru că merită a înainta”<sup>7</sup>.

În următoarea „Foaie calificativă” (1 aprilie 1919-1 iunie 1920) este consemnată participarea locotenentului Eugen Teodorescu la operațiunile militare de pe Nistru și din Ungaria.

„Până la 15 iunie 1919, a comandat o secție izolată pe malul Nistrului, în sectorul Regimentului 7 Vânători. De la [...] iulie a luat parte la luptele din Ardeal; de la 1 august cu Regimentul 9 Roșiori în Ungaria până la [...] septembrie 1919. Peste tot s-a achitat bine.

Bun instructor, hotărât și autoritar, a avut reprimă bine instruită și la călărie.

Are ținută îngrijită, aptitudini fizice și militare bune, însă temperament cam violent”<sup>8</sup>.

Comandantul Regimentului 4 Roșiori „Regina Maria”, colonelul Gheorghe Moruzi<sup>9</sup> a precizat că locotenentul Teodorescu „a fost în timpul operațiilor de pe Tisa sub ordinele căpitanului Merișanu Al.; în toate ocaziile am fost foarte mulțumit de modul cum s-a achitat de însărcinările date, conducând focul secției sale cu pricepere”<sup>10</sup>.

Norii grăii ai războiului se rostogoleau peste Europa și se apropiu amenințători și de România.

## AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL

### 1 NOIEMBRIE 1940-31 OCTOMBRIE 1941- REGIMENTUL 1 ARTILERIE CĂLĂREAȚĂ

Comandantul regimentului a reținut în „Foia calificativă”:

„a) aptitudini fizice foarte bune; b) aptitudini militare foarte bune; c) inteligent cu judecata matură și rațională; cu foarte mult bun-simț; spirit de observare și metodă în lucrări; memorie bună; cultură generală foarte dezvoltată; cultură profesională în continuu îmbogățită; ofițer foarte capabil; d) educație militară: disciplinat, cu multă autoritate și prestigiu; simțul datoriei foarte dezvoltat; are curajul răspunderii; devotat carierei, cu spirit de sacrificiu și foarte bun patriot; moderat, foarte manierat; execută ordinele cu punctualitate; sincer și drept; ofițer moral; e) îndeplinirea serviciului: a îndeplinit serviciul de ajutor de comandant și comandant-secund; în ambele funcțiuni a depus multă muncă luând parte la instrucția ofițerilor și la pregătirea de mobilizare a regimentului; cu un foarte frumos spirit gospodăresc a reușit prin economii și o bună administrație să creeze fonduri și fondul gospodăriei din care a reușit să echipeze regimentul cu toate cele necesare războiului; a construit, fără niciun fond special de la M.Ap.N., patru trăsurile de subzistențe, șase furgoane, șase trăsurile de transmisiuni; toate trăsurile au fost acoperite cu coviltire de pânză și vopsite pentru camuflaj; a luat harnașamentul și echipamentul, dând posibilitate reg[imentului] să poată pleca în foarte bune condițiuni la război, ceea ce s-a resimțit pe timpul luptelor, când reg[imentul] nu a avut nicio neplăcere din cauza trăsurilor și harnașamentului; a servit trupei o masă excelentă, fiind recunoscut pe toată garnizoana și dat de exemplu

altor unități; în continuă activitate, fără preget, a lucrat numai în scopul pregătirii materiale a reg[imentului] și fizice și morale a trupei; m-a secondat în perfecte condițiuni și a dat rezultate admirabile în toate direcțiile; a condus tragerile of[ițerilor] subalterni și de rezervă și a insistat pe pregătirea de război a lor. La 19 iulie, când regimentul a plecat la război, prin Ordin de Zi a fost lăsat la Partea Sedentară [P.S.], întrucât reg[imentul] era încadrat cu of[ițeri] sup[eriori] suficienți; a refuzat să rămână și a rămas numai că să execute ordinele; totuși la 30 iulie a venit la Partea Activă [P.A.], unde raportând situația la P.S., i-am dat ordin să se înapoieze la P.S. și să remedieze toate restanțele și să confecționeze o serie de sănii pentru iarnă; la 9 august s-a înapoiat la P.S.; terminând cu însărcinările date la 12 septembrie a venit din nou la P.A., cu care ocazie a luat din nou serviciul de ajutor de comandant, primind și însărcinări în lupte; a angajat apărarea liniei de repliere de la Glinka și Detașamentul Hagi Bei și apărarea tunurilor Brig[ăzii] 1 Cav[alerie] și detașamentului Hagi Bei; la toate însărcinările avute a dat dovadă de multă iscusință, devotament și conștiință; la 12 octombrie, din ordinul Brig[ăzii] 1 Cav[alerie], s-a înapoiat la P.S. pentru a completa echipamentul de iarnă și garnitura de sănii. În concluzie, toată activitatea sa și [...] unității și a comandat din punct de vedere al pregătirii de război moral și profesional foarte bine; f) concluzii: etate 44 ani; vechime în grad 1.1.1941 [...]; nu îi cunosc defecte și nici însușiri rele; promite a deveni un foarte bun comandant de regiment; îl caracterizez: ofițer foarte bun”.

La rubrica „Notele șefilor ierarhici superiori” au consemnat:

- comandantul Brigăzii 1 Mixte Cavalerie, general Marin Manafu<sup>11</sup>: „Înainte de a merge la război, lt. col. Teodorescu Eugen, ca ajutor de șef de corp, a depus o activitate remarcabilă pentru dotarea și completarea regimentului cu efecte și diferite materiale de război, secondând cu mult zel pe comandantul său de regiment. Din punct de vedere al echipării oamenilor, al stării cailor și a materialelor de război, la plecarea pe zonă, Reg[imentul] 1 Art[ilerie] Călărească, era unul din regimentele din brigadă printre cele mai bune – dacă nu chiar cel mai bine – și aceasta datorită în mare parte activității lt. col. Teodorescu. Venind pe zona de concentrare, la 12 septembrie, și-a reluat din nou funcția de ajutor de șef de corp, de care s-a achitat foarte bine. La Glinka, în cadrul Detașamentului Hagi Bei, a fost însărcinat cu organizarea liniei de repliere a detașamentului, dând dovadă de conștiință, destoinicie și mult zel. Pentru meritele sale a fost propus la decorare cu Ordinul «Steaua României» clasa a V-a cu Spade și

panglică de Virtute Militară. Este un foarte bun ofițer” și

- comandantul Corpului 4 Armată, generalul de divizie Constantin Sănătescu a contra-semnat: „Foarte bun ofițer sub toate raporturile”<sup>12</sup>.

## 1 NOIEMBRIE 1941-15 AUGUST 1942- REGIMENTUL 6 ARTILERIE GREA

În „Foaia calificativă” este consemnat de către comandantul Regimentului 6 Artilerie Grea, colonelul Lipovan: „I. Aptitudini fizice. Înfațișare distinsă, bine conformat, sănătos și foarte rezistent. Poate suporta greutatea unei campanii. Ținuta foarte îngrijită și elegantă. Cu multă prestanță în fața trupei. Aptitudini fizice: foarte bune. II. Aptitudini militare. Se orientează perfect în teren. Este foarte energetic și cu sânge rece. Temperament pasional, dotat cu un admirabil spirit de inițiativă, foarte hotărât în acțiuni și cu multă voință. Are o putere de muncă aproape nelimitată și este f. perseverent. Concepție superioară. Caracter ambițios în sensul frumos al cuvântului, tenace și de o conștiințiozitate deosebită. Aptitudini militare f. bune. III. Capacitate. Foarte inteligent, cu o judecată bine formată și cu mult bun-simț. Are memorie bună și spirit de observație. Cultură generală bogată și multilaterală. Cultură profesională în continuă ascensiune, cu baze solide teoretice și completată printr-o experiență practică în serviciul frontului, care îi face cinste. Știe să aplice cunoștințele sale în cazuri concrete și este un bun instructor. La aplicațiunile în teren de tot felul și la trageri, am constatat că este bine

pregătit pentru a comanda un regiment (grupare) de artilerie în orice situație de pe câmpul de luptă. Reprezintă o valoare intelectuală și profesională de toată nădejdea. În concluzie: f. capabil. IV. Educația militară. Foarte disciplinat și respectuos. Are multă autoritate și prestigiu datorită exemplului frumos ce-l dă în toate cazurile. Are simțul datoriei foarte dezvoltat. Excelent camarad, cu un simț al onoarei ireproșabil. Este curajos și are gustul răspunderii. Foarte devotat și bun patriot, dovedind sentimentele sale frumoase prin fapte și realizări, nu prin vorbe. Leal și demn, moral și integru. Foarte modest și cu maniere distinse. Duce o viață familială exemplară. Perfect executant al ordinelor. Este sincer și drept. În concluzie: moral și perfect ofițer. V. Îndeplinirea serviciului. Activitatea și zelul său merită cele mai frumoase cuvinte de laudă. A îndeplinit tot timpul funcția de ajutor șef de corp, obținând rezultate excepționale de frumoase în acest serviciu. Pare a fi înzestrat cu un spirit gospodăresc ieșit din comun. Datorită acestui talent rar, unit cu o cinste exemplară realizările au apărut în toate ramurile de activitate administrativă a regimentului. Hrana trupei s-a îmbunătățit calitativ și cantitativ, întrecând mult toate celelalte unități din garnizoană. A completat vesela și uneltele din bucătărie, a construit bucătărie mari, asigurând o curățenie și o corectitudine riguroasă în pregătirea și distribuirea hranei. A dirijat Serv[iciul] aprovizionării astfel încât acesta a produs rezultate excelente în procurarea alimentelor, furajelor etc. La Serv[iciul] îmbrăcăminte a organizat toate atelierele și le-a mărit randamentul, astfel că tot echipamentul și materialul regimentului a

fost gata reparat la termenul fixat, cu toate că regimentul s-a înapoiat din campanie cu multe stricăciuni și s-a instalat recent într-o cazarmă lipsită de toate cele necesare unui reg[iment] de art[ilerie] motorizat. Nu i-a scăpat acestui valoros ofițer superior niciun amănunt, s-a ocupat de repunerea în bună stare a tuturor efectelor și de armament. Aspectul cazarmii l-a schimbat fundamental, reușind să transforme o clădire ruinată într-un local curat [...] și confortabil. A instalat o infirmerie după toate regulile sanitare, o baie și spălătorie de rufe și o instalație pentru uscatul rufelor. A pus în stare perfectă corpurile de gardă și depozitul de muniții al regimentului.

O grădină de zarzavat f. bogată și perfect întreținută, strângerea furajelor bine organizată, se datoresc de asemeni priceperii rare și perseverenței acestui ofițer.

A dirijat lucrările de birou ale serviciilor în așa fel încât regimentul a făcut față tuturor cerințelor și termenelor, fără a avea nici cea mai mică nemulțumire sau neregulă. În concluzie, valoarea serviciilor și produsele lor în reg[iment] s-au ridicat la un nivel f. înalt sub conducerea lt. col. Teodorescu, D[omnia] sa având un ascendent puternic asupra tuturor subalternilor săi.

A fost întotdeauna foarte punctual la serviciu. Îndeplinirea serviciului: f. bună. VI. Relațiuni diferite. Etate: 44 ani. Vechime în grad: 1 ianuarie 1941. Nu a fost pedepsit. Are avere. Nu are defecte sau pasiuni. Promite a deveni un prea bun comandant de reg[iment], având toate cunoștințele și aptitudinile necesare. Este un ofițer superior cu o educație militară exemplară. VII. Concluzii. Ofițer foarte bun. VIII. Propuneri. Nepropozabil.

## 15 AUGUST-1 NOIEMBRIE 1941- REGIMENTUL 6 ARTILERIE GREA

„Mențin în totul notele foarte bune date acestui eminent ofițer superior anul trecut privitor la punctele I-IV.

V. Îndeplinirea serviciului. În calitate de ajutor șef de corp a continuat a conduce cu același și pricepere serviciile și gospodăria reg[imentului]. Talentul său cu totul deosebit, hărnicia sa fără seamăn au făcut în acest scurt timp dintr-o cazarmă modestă o cazarmă model. Aceasta a fost dată ca exemplu de Corpul 7 Teritorial tuturor comandanților de unități de pe raza acestui teritoriu, care am fost convocați în această cazarmă. Grație preafrumoaselor realizări, datorate acestui preabun ofițer superior, reg[imentul] a fost în continuu lăudat de toți comandanții și șefii de servicii, care am inspectat, fie cazarma, fie hrana trupei, fie efectele trupei, fie infirmeria corpului. Dintr-o locuință dărăpănată a unui subofițer a făcut o popotă f. elegantă, creând camarazilor o posibilitate de destindere sufletească, într-un local demn prestigiului ofițeresc.

L-am citat prin Ordin de Zi pe regiment pentru meritele sale excepționale administrative.

La trageri și aplicațiuni în teren a dovedit că posedă solide cunoștințe tactice și artileristice.

Astfel acest ofițer de elită m-a secondat într-un mod ideal la comanda unității, care mi-a fost mult ușurată prin priceperea excepțională, energia, cinstea absolută și munca neobosită a lui. Îndeplinirea serviciului: foarte bună. VI. Relațiuni diferite. [...] în curs de stagiu ca aj[utor] comandant. Are avere. Nu a fost pedepsit. Are o educație preafrumoasă. Oriunde apare face cinste corpului ofițeresc prin ținută, atitudine și fel de a se comporta. Este un exemplu viu al ofițerului de mare valoare, care tot timpul este preocupat de gândul de a înfrumuseța, îndrepta, îmbunătăți. De deoarece el poate ceea ce vrea, reușește întotdeauna. De aceea o spun cu toată convingerea că va deveni un foarte bun com[andant] de regiment. VII. Concluzii. Ofițer foarte bun. VIII. Propuneri. Nepropozabil”.

La rubrica „Notele șefilor ierarhici superiori” au notat:

- șeful de Stat Major al Corpului 7 Teritorial: „1.XI.1941-15.VIII.1942. Mențin în totul aprecierile elogioase făcute de com[andantul] R[egimentului] 6 Art[ilerie] Grea. Locotenent-colonelul Teodorescu Eugen este un ofițer de artilerie foarte bun și foarte destoinic. La inspecțiile ce am făcut la R[egimentul] 6 Art[ilerie] Grea am găsit administrarea corpului f. bine condusă. Cazarma R[egimentului] 6 Art[ilerie] Grea a fost dată de exemplu pe C[orpu]l 7 T[eritorial]

ca model de organizare a serviciilor corpului. Merită orice distincție”;

- șeful de Stat Major al Corpului 7 Teritorial, colonel Constantin Vissarion: „13.VIII-31.X.1942. Îmi însușesc în totul aprecierile elogioase ale șefilor săi. Lt. col. Teodorescu Eugen este un ofițer destoinic, foarte priceput și apt a comanda în cele mai bune condițiuni un regiment de artilerie. Este un exemplu viu de devotament, cinste și de muncă în serviciu până la uitare de sine. Concluzii: ofițer foarte bun. Nepropozabil”;

- comandantul Corpului 7 Teritorial, general de divizie Marin Manafu: „8.VIII-31.XI.1942. Mă unesc în totul cu elogioasele aprecieri ale șefilor săi ierarhici. Lt. col. Teodorescu este un ofițer care se remarcă prin destoinicia, priceperea și pregătirea profesională. Ca ajutor de șef de corp la R[egimentul] 6 Art[ilerie] Grea a depus o muncă statornică, fapt care a contribuit ca administrația și gospodăria acestui regiment să fie dată ca exemplu. Un foarte bun ofițer de artilerie. Nepropozabil”<sup>13</sup>.

## 1 NOIEMBRIE 1942-31 OCTOMBRIE 1943 – REGIMENTUL 6 ARTILERIE GREA

„Mențin în totul notele foarte bune date acestui eminent ofițer superior anul trecut privitor la punctele I-IV.

V. Îndeplinirea serviciului. Activitatea și zelul său au fost excepțional de bune și anul acesta.

A îndeplinit tot timpul funcția de ajutor șef de corp, are un talent cu totul deosebit gospodăresc. Grație acestuia a organizat și condus toate serviciile regimentului, astfel încât la toate inspecțiile regimentul a fost elogiat – mai presus de toate aceste elogii este faptul că, grație cinstei sale exemplare și muncii neprecupețite, trupa acestui regiment mănâncă cel mai bine pe garnizoană, în permanență 2 feluri de mâncare gustos pregătite (școala de bucătari pe corpul de armată s-a făcut la noi), trupa acestui regiment are dormitoare frumoase și curate, spălătorie și lenjerii igienice. A construit un spălător excepțional de frumos.

La mutarea trupei Divizioanelor 1 și 2 din Cazarma Transilvaniei în Cazarma Bănățeană a pus în bună stare partea de cazarmă ce fusese lăsată de predecesori într-o stare foarte rea. A construit bucătării igienice și frumoase, magazii f. bune și a reparat și înfrumusețat birouri, săli și scări.

A reparat și adaptat o fostă remiză în garaj pentru mașini de război, a lărgit și înfrumusețat corpul de gardă de la Depozitul de muniții și grajdul de la Cazarma Bănățeană.

Prin priceperea sa cu totul excepțională, puterea sa de muncă și dragostea de instituție, acest ofițer a reușit ca muncind să mențină administrarea acestui regiment la un nivel foarte ridicat. Toate serviciile funcționau impecabil, conduse fiind cu multă competență de acest eminent ofițer superior.

A condus și lucrările birourilor diferite atât de bine și de precis, încât regimentul a putut face față cu cinste tuturor cerințelor la timp.

Nu găsesc cuvinte destul de expresive pentru a exprima adevărata valoare a muncii depusă de acest excelent administrator al bunurilor statului.

La aplicații și trageri, precum și la instrucția trupei m-a secondat cu multă pricepere și tragere de inimă.

Foarte punctual la serviciu. Îndeplinirea serviciului foarte bună.

VI. Relațiuni diferite. Etate 46 ani. Vechime în grad 10.V.1941. Nu are stagiul pe front. A fost decorat pe front cu «Steaua României» cu Spade și panglică de Virtute Militară în Campania 1941. Are avere. Nu a fost pedepsit. Are o educație preafrumoasă, face cinste corpului ofițeresc. Este un ofițer excepțional de bun și regret f. mult că a demisionat din armată [...] VII. Concluzii. Ofițer superior foarte bun. VIII. Propuneri. Merită a fi admis la Cursul de informații pentru comandă de regiment<sup>14</sup>.

La rubrica „Notele șefilor ierarhici superiori” au consemnat:

- comandantul Corpului 7 Armată: „Mențin în totul frumoasele cuvinte ale comandantului de regiment, pe care lt. col. Teodorescu le merită cu totul, fiindcă și în acest an, ca și în trecut, a dovedit că este un destoinic

ofițer de artilerie, f. bine pregătit din toate punctele de vedere. Ca ajutor adm[inistrativ] al R[egimentului] 6 A[rtilerie] G[rea] a obținut foarte frumoase rezultate în adm[inistrația] și gospodăria regimentului, care poate fi dată de exemplu de ceea ce se poate realiza prin muncă chibzuită și perseverență. Prin demisia sa, armata pierde un element f. bun. Merită a fi admis la Cursul de informații pentru a avea dreptul să înainteze când va avea și vechimea”.

La 20 martie 1944, Consiliul Superior al Oștirii a decis rectificarea vechimii în grad din 10 mai 1941 în 31 octombrie 1940 (Înaltul Decret nr. 620), cu mențiunea „Merită a înainta la alegere la gradul de colonel”, propunere agreată și de comandantul Corpului 7 Armată.

---

## LIEUTENANT-COLONEL EUGEN TEODORESCU - PORTRAIT SKETCH

**Abstract:** Eugen Teodorescu was a distinguished artilleryman, who participated in the First and Second World Wars. He distinguished himself by solid tactical and artillery knowledge. In all the appreciations, the hierarchical chiefs wanted to remark his impeccable honesty, dignity and professionalism. In the artillery units where he activated, he made tireless efforts for a good administration of the barracks, the combat technique, the equipment and last but not least the food served to the soldiers. Unfortunately, his career ended in 1943, through resignation.

**Keywords:** Eugen Teodorescu, lieutenant-colonel, artillery, world conflagrations, General Paul Teodorescu.

---

## NOTE

[1] Arhivele Militare Române, Fond CM Regiunea Banat, Memoriul locotenent-colonelului Teodorescu Gheorghe Eugen, *passim*.

[2] Mihail Schina (n. 1867, București – d. 1945, București). S-a născut în familia lui Constantin Eustache Schina – prim-președinte al Înaltei Curți și Casație și Justiție și a Elenei născută Procopie-Filitti, alături de Albert Alexandru (frate geamăn, căpitan, 1867-1900); Eustațiu (1863-1919) și Gheorghe (1872-1963). A absolvit Școala Militară de Infanterie și Cavalerie din București (1886-1888) și Școala Superioară de Război din Torino (1898-1900). A urcat treptele ierarhiei militare de la gradul de sublocotenent (1888), locotenent (1893), căpitan (1896), maior (1907), locotenent-colonel (1911), colonel (1914), la cele de general de brigadă (1917) și de divizie (1921). A participat la cel de-Al Doilea Război Balcanic (1913), la Primul Război Mondial (1916-1918) și la Campania din Ungaria. Între funcțiile deținute se pot menționa: comandant al Regimentului 9 Roșiori, șef al Etapelor de Nord, comandant al Diviziei 1 Infanterie (remarcându-se în bătălia de la Oituz) și al Diviziei 1 Cavalerie (1918-1919). Intrând în conflict cu generalul Arthur Văitoianu (comandantul Corpului 4 Armată) și generalul Nicolae Sinescu (Inspectorul General al Cavaleriei) privind înzestrarea și misiunile trupelor de Cavalerie, a fost acuzat de incompetență și insubordonare. A fost înlocuit de la comanda diviziei și anchetat de o comisie, fiind găsit nevinovat. Deceționat, generalul Schina și-a dat demisia la 1 octombrie 1921. În anul

1934 a fost trecut în poziția de retragere. Cariera sa militară a fost răsplătită cu Ordinele „Coroana României” (1906) și „Steaua României” (1912).

[3] Arhivele Militare Române, Fond CM Regiunea Banat, Memoriul locotenent-colonelului Teodorescu Gheorghe Eugen, f. 39.

[4] *Ibidem*, f. 40.

[5] *Ibidem*, f. 41.

[6] În ianuarie 1919, sublocotenentul Eugen Teodorescu a fost pedepsit cu 20 de zile de arest pentru că l-a lovit pe fiul preotului din Briceni.

[7] Arhivele Militare Române, Fond CM Regiunea Banat, Memoriul locotenent-colonelului Teodorescu Gheorghe Eugen, f. 42.

[8] *Ibidem*, f. 43.

[9] Gheorghe Moruzi (n. 10 mai 1876, localitatea Vârful Câmpului, jud. Botoșani – d. 19 noiembrie 1939); urmaș al domnitorilor Constantin și Alexandru Moruzi; fiul lui Dimitrie (1847-1916) și al Smarandei născută Cantacuzino (1848-1924); absolvent al Școlii Speciale Militare de la Saint-Cyr (1895-1897), al Școlii de Aplicație de Cavalerie de la Saumur (1897-1898), al Școlii Superioare de Război din București (1910-1912) și al Cursului de Informații de la Versailles (1922); grade militare: sublocotenent (1897), locotenent (1902), căpitan (1908), maior

(1914), locotenent-colonel (1916), colonel (1917), general de brigadă (1923) și general de divizie (1930), a demisionat la 5 august 1936; carieră: Regimentele 1 și 8 Călărași, instructor la Școala Specială de Cavalerie de la Târgoviște (1902-1909), stagiar la Marele Stat Major (1913), comandantul Școlilor de Cavalerie, Inspector General al Cavaleriei (1930-1936); a participat la cel de-Al Doilea Război Balcanic (1913), la Primul Război Mondial cu Regimentul 4 Roșiori (Mărăști și Oituz), în campaniile din Basarabia și Ungaria (1919); promotor al hipismului în România.

[10] Arhivele Militare Române, Fond CM Regiunea Banat, Memoriul locotenent-colonelului Teodorescu Gheorghe Eugen, f. 44.

[11] Marin Manafu (n. 29 mai 1896, localitatea Velea, jud. Dolj – d. 14 iulie 1977, București); absolvent al Școlii Militare de Ofițeri de Cavalerie (1907-1909), Școlii Superioare de Război (1921-1923); grade militare: sublocotenent (1909), locotenent (1912), căpitan (1916), maior (1917), locotenent-colonel (1925), colonel

(1933), general de brigadă (1939), general divizie (1942); carieră: comandant al Brigăzii 1 Cavalerie (1941), al Corpului de Cavalerie (1941-1942), al Diviziei 9 Infanterie (1942), al Corpului 6 Teritorial (1942-1943), al Corpului 1 Teritorial (1943-1944), al Corpului 1 Armată (1943) și al Corpului 5 Teritorial (1944-1945); decorații: „Coroana României” în grad de comandor (1940), „Crucea de Fier” germană clasa a II-a (1941), „Steaua României” clasa a III-a (1942), „Crucea de Merit a Vulturului German (1942) și „23 August” clasa a III-a (1964); s-a remarcat în bătălia de la Odessa; vezi pe larg Alexandru Manafu, *Un fiu al Olteniei, generalul de corp de armată Marin Manafu – un om, o epocă, un destin*, Editura Per Omnes Artes, 1996

[12] Arhivele Militare Române, Fond CM Regiunea Banat, Memoriul locotenent-colonelului Teodorescu Gheorghe Eugen, ff. 85-87.

[13] Ibidem, ff. 88-91.

[14] Ibidem, ff. 92-94.